

Av Imam Ahmad Ibn Hanbal

I översättning från engelska och arabiska av Redaktion.se

*

En troende från ahl ul-sunnah wa al-jamâ'at kan beskrivas som:

[1] Vem helst som vittnar om att det inte finns någon, förutom Gud, som äger rätten att dyrkas, att dyrkas utan att någon eller något sätts vid Hans sida. Och att vittna om att Muhammad – Guds frid och välsignelser vare över honom – är Hans tjänare och budbärare.

[2] Och att han bekräftar allt det som profeterna och budbärarna kom med och att han tror på det i enlighet med dess tydliga och uppenbara mening ['alâ mâ 'athara].

[3] Och som aldrig tvivlar på sin tro och aldrig förklarar någon av de människor som tror på Guds en-het [ahl al-tawhîd] för att vara en icke-troende på grund av någon synd som denne begått.

[4] Och att han lämnar det som döljs för honom av frågor och handlanden [al-'omôr] till Gud, den Mäktige, Majestätiske, och låter sina egna frågor och handlanden vara underkastade Gud, den Mäktige, Majestätiske. Och att han inte genom synd skär bort Guds skydd och omsorg.

[5] Och som vet att allt är enligt Guds föreskrift och förutbestämmande (qada'i Allah wa qadarihi), det goda, såväl som det dåliga, ja allt av det.

[6] Och att han har hopp för de inom Muhammads ummah (kommunitet) som gör gott och att han hyser fruktan för de inom Muhammads ummah som gör ont.

[7] Och som inte sätter någon ur Muhammads ummah i Paradiset eller i Elden på grund av något gott denne gjort eller någon synd denne begått, Gud, den Mäktige, Majestätiske, är den som skickar sin skapelse vart Han vill. [Dvs. det är Han, och ingen annan, som har kunskapen om Sina tjänare och rätten över Sin skapelse att bestämma vem som skall belönas med paradiset eller helvetet. Övers. anm.]

[8] Och som känner sanningen vad gäller [de rättfärdiga] föregångarna, (as-salaf), vilka Gud valde ut som följeslagare år Sin Profet. Och han ställer främst bland dessa Abû Bakr, 'Umar och 'Uthmân.

[9] Och att han känner sanningen om 'Ali Ibn Abi Talib, Talhah, az-Zubayr, Abdur-Rahmân Ibn 'Awf, Sa'îd Ibn Abî Waqqâs, Sa'îd Ibn Zayd Inb 'Awr Ibn Nufail framför alla de andra följeslagarna. Då dessa nio är de som var med profeten – Guds frid och välsignelser vare över honom – på berget Hira, då profeten – Guds frid och välsignelser vare över honom – sade: "Var lugn, oh Hira, för det är en profet som är på dig, och en som håller sig till sanningen och en martyr." Och profeten (Guds frid och välsignelser vare över honom) var den tionde av dem.

[10] Och att han ber om Guds nåd för alla av profetens följeslagare, de yngre såväl som de äldre av dem. Och att han talar om deras dygder och deras förträfflighet .

[11] Och att han håller fast vid att de två högtidsbönerna [och att] fredagsbönen och de fem gemensamma dagliga bönerna skall bes tillsammans med varje ledare vare sig denna är rättfärdig eller syndfull. ... /

[12] Och att [han vet att] Koranen är Guds ord, att den är Hans uppenbarelse och att den inte är skapad.

[13] Att tron (al-'îmân) består av både ord och handling och att den ökar och minskar. ... /

[14] Att man skall be [du'â] för muslimernas ledare, att de skall korrigeras och reformeras. Att du inte riktar ditt svärd mot dem och att du inte i tider av bekymmer slåss utan håller dig till ditt hem. ... /

[15] Att tro på att de som tror på Guds en-het, Muwwahhidun, kommer att föras ut ur elden efter det att de har blivit till kol, så som det har beskrivits av profeten – Guds frid och välsignelser vare över honom – i berättelser om ämnet. Vi tror på sanningen i dessa berättelser, ahhadith

Detta är vad de lärde på alla horisonter är överens om.

Källa:

Ibn Hanbal, Ahmad, Foundations of the sunnah, al-maktab as-salafiyyah, 1997. (Återgiven med tillstånd av salafi p